ANUL X. No. 1118 — 8 PAGINI 6 LEI — Vineri 7 Octombrie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Mistificări regretabile

Un stol nou de afişe a inundat Capitala. Pe case, pe ziduri, pe garduri, pe... în sfârşit pe toate locurile pe cari se lipesc afişe, dreptunghiuri enorme de hârtie colorată anunţă un nou eveniment sportiv.

Velodromul va fi Duminică teatrul unui match în care este angajat prestigiul sportiv al României şi al Franţei.

Cel puţin aşa pretind reclamele girate de Moto-Club.

Eticheta este — să o mărturisim — senzaţională. O întâlnire motociclistă România—Franţa, în începutul acesta umed de toamnă şi după numai doi ani de activitate a forului motociclist, este o izbândă pentru care şi Moto-Clubul — organizatorul acestui eveniment — şi velodromul — teatrul lui de înfăptuire — şi motocicliştii români ajunşi la un grad de perfecţiuni care să le permită măsurarea cu aşii necontestaţi ai motociclismului francez, merită felicitări.

Cu condiţia însă ca afişele girate de Moto Club să anunţe într'adevăr ceiace va fi Duminică la velodrom şi să nu constituie — ceiace se întâmplă curent în comerţ — o reclamă exagerată, fără nici-un punct de adeziune cu realitatea.

Ori, o cât de sumară exagerare a programului, ne duce la concluzia regretabilă că ceiace vom vedea Duminecă la Velodrom (fireşte în cazul când ne vom lăsa convinşi să ne trambalăm până în şoseaua Ştefan cel Mare) nu este un match România—Franţa după toate postulatele unui match cu un astfel de titlu.

Ar trebue, pentru a se putea intitula prezenţa incidentală a unui alergător francez în ţară, drept o întâlnire România—Franţa, ca cele două ţări să fie reprezentate realmente de cei mai buni oameni, ca aceşti oameni să fie selecţionaţi de federaţiile respective, ca aceste federaţii să fi intrat în legătură, să fi căzut de acord asupra întâlnirei şi să o patroneze în mod oficial.

Care din aceste condiţii a fost respectată, pentruca să se poată pretinde că Duminică vom avea într'adevăr un match motociclist România—Franţa?

A intrat Moto-Clubul în contact cu forul francez de specialitate? S'a căzut de acord asupra întâlnirei? S'a fixat data şi locul unde să aibe loc? A desemnat Federaţia franceză drept unic reprezentant al ei pe Meynier — socotindu-l dedeparte superior lui Boetsch sau Coulon — şi l'a autorizat să vie la Bucureşti să reprezinte Franţa?

Da de unde.

S'a întâmplat ca Meynier să se afle la Viena, solicitat acolo pentru o cursă care n'a purtat titlul Franţa—Austria şi nici măcar Paris—Viena. S'a' întâmplat ca Moto-Clubul să aibe liberă ziua de Duminică. Şi cum un alergător francez — pentru prima oară în Capitală — după vizitele de cel puţin patru ori pe vară ale fraţilor Hubmann sau plimbările de cel puţin tot atâtea ori în coadă ale bulgarului Sokoloff, era într'adevăr ceva nou, Moto-Clubul a profitat de ocazie.

A intrat în tratative directe cu el, au căzut împreună de acord asupra bursei şi au semnat un contract comercial. Atât şi nimic mai mult.

Este asta o întâlnire motociclistă România—Franţa?

Pe afişele cari împestriţează zidurile Capitalei cu litere enorme şi divers colorate, da. Pentru Moto-Club, de-asemeni. Şi poate, şi pentru o parte din spectatorii Velodromului cari asurziţi de zgomotul motocicletelor, pasionaţi de acest zgomot, îi interesează foarte puţin marca întâlnirei.

Dar în realitate?

G. F.

Ideia Olympiadei primejduită

In primul plan al actualităţii sportive internaţionale continuă să figureze Olympiada. Pentru moment discuţiile au un caracter technic. Toată lumea e vădit nemulţumită de performanţe, mulţi din pontifii mondiali fiind de părere că recenta manifestare olympică n'a întrunit cele mai bune loturi de atleţi.

Cât priveşte atmosfera morală ce se degajează, ea nu este cu mult mai bună. Toţi învingătorii olympici sunt suspectaţi. Svonurile au părăsit culisele. Pe seama lui Kusocinschi se fac afirmaţii îndeosebi de deochiate şi nimeni n'a desminţit. Alţi atleţi sunt acuzaţi de acte de profesionalism, fără ca forul olimpic să dea un semn vag de contrazicere. O suspectare generală, care eclipsează prestigiul ultimei Olympiade.

Aceasta este gestiunea sportivă şi morală.

Bilanţul material nu e mai bun. Comitetul olympic american se plânge. Reţetele au fost sub aşteptări. Iar cheltuelile gigante, necesitate de fastul înscenărei grandomane au provocat deficite colosale.

In raportul său de gestiune, comitetul olympic american, conchide cu următorul avertisment: «în cazul când interesul programului olympic nu va fi mărit, nici ceilalţi organizatori de Olympiadă nu vor înregistra succese mai mari».

Sub toate raporturile bilanţul «Los Angelesului» se prezintă într'o lumină proastă şi însuş instituţia olympică este ameninţată.

Avertismentul din finalul dărei de seamă al comitetului olympic american, a şi fost auzit. Comitetul german s'a sesizat, înaintând forului olympic mondial un memoriu extrem de documentat.

Germanii pun punctul pe i. Ei cer insistent modificarea spiritului olympic. Tot ce gândeşte, Germania o spune răspicat. După Jules Rimet, comitetul olympic german pune problema amatorismului.

Spiritul olympic trebue modificat astfel, încât jocurile olympice să devină manifestarea celor mai buni atleţi. Independent de bănuielile lui X sau de acuzaţiile nefondate ale lui Y, jocurile olympice trebue să întrunească elita atleţilor, selecţionaţi EXCLUSIV după criterii sportive şi nicidecum după gradul de abilitate care a caracterizat felul cum s'a eschivat de supravegherea poliţistă a federaţiilor. Prin înlăturarea acestei ipocrizii olympice se va ajunge în mod normal la introducerea foot-ballului în programul sportiv al jocurilor. Uşor de înţeles de ce. In spiritul perimat al Olympiadei actuale, s'a ajuns la scoaterea foot-ballului din program, tocmai din cauza perceptelor utopice de amatorism pur, cari au călăuzit pe marii dregători ai jocurilor.

Astăzi Germania cere o modificare a spiritului olympic, ca să atingă două puncte de un interes primordial.

1) In viitoarea Olympiadă, la toate probele, să participe atleţii cei mai buni, chiar dacă nu aparţin unei federaţii bogate ...sau nu sunt feciori de lorzi. Independent de situaţia lor, în raport cu legile amatorismului, atleţii să se poată prezenta la jocurile olympice.

2) Prin modificarea spiritului olympic, se va ajunge la un teren favorabil reîncadrărei în program a foot-ballului.

Realizarea ambelor puncte înseamnă o simţitoare sporire a interesului jocurilor olympice şi Germania e direct interesată în această chestiune. Olympiada viitoare se va desfăşura la Berlin. In 1936, germanii vor să realizeze o manifestare monumentală.

Or e firesc interesul ce-l poartă succesului material, lucru imposibil de realizat fără un program sportiv atractios.

Altfel riscă deficite pe care dacă yankeii au avut cu ce să le acopere, germanii cu siguranţă că nu vor avea.

LIS

Marile reuniuni internaţionale

Duminecă la Atena: prima zi a Balcaniadei

Cea mai importantă manifestare internaţională a atletismului românesc

Duminică dimineaţa pe grandiosul stadion din Atena va avea loc ceremonia inaugurării celei de a treia ediţii a Balcaniadei.

Pentru întreaga Grecie şi pentru atenieni în special, manifestaţia care va dura două săptămâni încheiate echivalează cu o adevărată sărbătoare naţională. In acest interval nimic şi nimeni nu discută altceva decât sport, nici una din preocupările frecvente ale poporului elen nedepăşind în importanţă manifestările atletice depe măreţul stadion de marmoră.

România, care participă anul acesta pentru a treia oară la Balcaniadă, este unul din concurenţii serioşi ai competiţiunilor atletice şi favoritul turneului de tennis.

Aceste două titluri sunt suficiente pentruca emulaţia dela noi să întreacă în amploare media obişnuită cu care aruncăm în mod curent în luptă diferitele noastre echipe reprezentative.

Şi ca o dovadă că Balcaniada de la Atena este privită în cercurile noastre oficiale altfel decât sunt privite celelalte manifestări cu caracter internaţional, însuşi U. F. S. R.-ul, instituţia diriguitoare a sportului român a găsit de cuviinţă să rupă din economiile sale zilnice şi să pună la dispoziţia atleţilor şi tennis-menilor o sumă de bani, lucru pe care nu-l face decât la ocazii mari...

Atletismul românesc nu are decât un singur prilej să se manifeste în cadrul unei reuniuni internaţionale şi acela este Balcaniada care începe mâine la Atena. Lumea noastră sportivă însă, aceea care se ghidează în aprecierile pe cari le face după rezultatele sporadice, cari adesea ne arată mai buni decât suntem în realitate, near fi vrut concurenţi la Los Angeles, sau la alte manifestări de aceiaşi amploare. Pentru ea, participarea noastră într'un concurs internaţional lipsit de pecetea internaţionalismului de mare anvergură nu înseamnă mare lucru şi numai astfel se explică dece deplasarea la Atena şi rezultatele cari vin de acolo nu stârnesc de obicei interes decât într'un cerc foarte restrâns.

Astea toate, când atletismul grecesc şi cel jugoslav marchează de la o zi la alta progrese pe cari tabelele de performanţe le indică infinit superioare celor ale noastre realizate cu riscul sforţărilor de ani încheiaţi.

Din anualele noastre întâlniri cu vecinii dela sud, atletismul românesc n'are decât de câştigat. Grecii în special au ajuns la un grad de perfecţiune care le dă dreptul să fie în fruntea ţărilor în Balcani la această specialitate şi ne pot ori când furniza prilejuri de învăţăminte mari şi folositoare.

Ne prezentăm de data aceasta mai bine pregătiţi ca ori când.

Cu mijloace mici am reuşit să punem la punct o formaţie destul de bună. Rămâne însă să vedem dacă grecii şi concurenţii lor mai serioşi nu şi-au ameliorat posibilităţile de aşa natură, încât îmbunătăţirile noastre să rămână fără efect pe tabloul performanţelor definitive dela Atena.

Numai la tennis avem şansa să realizăm o performanţă care să măgulească orgoliul celor cari ne vor în frunte în orice companie neam găsi.

Numai dacă şi aci nu se va întâmpla cine ştie ce fapt neprevăzut...

Box

Se duc cocorii!...

Boxeurii noştri fruntaşi se îndreaptă spre alte orizonturi—mai prielnice—acum cu venirea toamnei.

Moţi Spakow, Axioti, Lucian Popescu, Nelu Oprescu, Gh. Covaci, Răpeanu, Toma Aurel, Bunea, Milea şi alţii, pleacă spre occident

A venit toamna, mohorâtă şi tristă pentru şomeurii fără adăpost, pentru omul nevoiaş şi pentru... boxeurul fără perspectivă de angajament.

AXIOTI

Odată cu prima adiere mai răcoroasă, Arenele Romane se închid publicului îndrăgostit de nobila artă şi boxeurilor dornici să-şi îmbogăţească palmaresul şi... punga.

Iar circul Sidoli, câmpul de activitate hibernală din trecut, nu mai este...

O categorie întreagă de profesionişti, boxeuri, manageri, maeştri, sunt în preajma unor luni de inactivitate, plictisitoare şi triste.

In rândurile stelelor noastre de primă mărime, o agitaţie de nedescris.

Se fac socoteli, se clădesc planuri şi se realizează proecte mai vechi...

Peste puţine zile o întreagă pleiadă de boxeuri, boxeurii noştri fruntaşi, părăsesc ţara şi se 'ndreaptă spre occident, ca spre o nouă Mecca salvatoare. Unii cu mai multe, alţii cu mai puţine perspective, dar toţi cu acelaş optimism, cu aceiaşi magnifică ardoare, şi dorinţă de a recolta pe meleagurile străine către cari se 'ndreaptă, succesele cele mari şi... remuneratoare.

O armată întreagă de pugilişti şi câţiva manageri pornesc în puţine zile spre Paris.

Paris... Jeff Dickson... «Palais des Sports»... Atâta lume în trei cuvinte....

Prima expediţie pleacă Joi

Peste câteva zile — foarte probabil Joia viitoare — ne părăseşte prima echipă. Aceia de sub comanda d-lui Loubin Schoenfeld, cuprinzând trei vedete ale ringului nostru: *Moţi Spakow, Nelu Oprescu şi Gh. Covaci.*

Pleacă întâi la Paris şi nu stau mult aci. O lună, o lună jumătate. Iar apoi în Spania şi apoi la Londra, la Copenhaga şi poate în Australia....

Au proecte mari şi toate, realizabile... Căci «Papa» Schoenfeld cunoaşte o lume şi tratează de mult un turneu. N'a avut boxeuri până acum. Dar astăzi...

— *«Am atâtea propuneri, atâtea perspective... Şi dacă nu le-am realizat este pentrucă n'am putut conta pe câţiva boxeuri buni.*

«De câte ori i-am vorbit lui Spakow. Şi de câte ori nu m'a ascultat. Adică exact de câte ori i-am vorbit...».

D. LOUBIN SCHOENFELD SE DESTAINUEŞTE..

— «...Dacă Spakow mă asculta acum un an şi era serios, ajungea departe. Cât timp a stat la Paris, a fost fluturatec, cum îi e obiceiul.

N'a vrut să mă asculte şi alerga dela un manager la altul.

— *«Acum situaţia e schimbată. Mi-am pus condiţiile mele şi Spakow le-a acceptat. Dacă refuza nu plecam cu el, Pur şi simplu. I-am cerut să fie conştiincios până la extrem, să urmeze sfaturile ce-i voi da, să nu primească decât angajamentele ce-i vor fi propuse prin mine. Intr'un cuvânt să fiu singurul lui manager...».*

— Şi a acceptat Spakow aceasta?... Să fie conştiincios?... Să fie exact?...

— *«A, acceptat, căci îşi dă şi el seama că altfel nu are nici o şansă. Mai ales în străinătate...*

PROECTE PENTRU SPAKOW

D. Schoenfeld ne expune apoi o parte din proectele d-sale în legătură cu Spakow, ca şi tratativele ce urmează.

La Paris, campionul nostru la toate categoriile va întâlni pe Argotte, campionul Franţei la semigrea, va căuta un match cu Tarante şi va insista asupra revanşei cu Andersson.

— *«Da!... Da!...»* intervine Spakow în discuţie. *«Vreau să mă bat cu Andersson... Chiar pe gratis...».*

Şi mai spune ceva care nu se mai înţelege. Spakow e furios. Şi atunci când e furios mormăiala lui caracteristică este cu totul neinteligibilă...

Dar lovitura lui Spakow la Paris va fi dacă va reuşi să intereseze pe Jeff Dickson pentru un match-revanşe Spakow—Grisselle.

Apoi vor pleca în Spania unde îi aşteaptă un match Alfara—Spakow.

Iar după toate acestea, vor ataca titlul european la categoria semigrea. Vor ataca pe Heuser...

«CU OPRESCU IL BATEM PE PLADNER»...

Cât priveşte Nelu Oprescu, talentatul nostru comingman, managerul său speră să facă cu el lucruri uimitoare.

— *Nelu Oprescu nu este cunoscut la Paris. Decizia asupra lui Di-Céa îi va folosi într'adevăr, dar francezii nu au încredere decât în ce văd cu ochii.*

Ii vom căuta la început adversari mijlocii, şi vom urmări pe Pladner. Cu Oprescu sper să-l batem pe Pladner. Şi să răzbunăm pe Stamate».

CU COVACI E MAI UŞOR

Cu Covaci e mult mai uşor. Al treilea pensionar al d-lui Schoenfeld este cunoscut la Paris, unde — în iarna trecută — a lăsat frumoase impresii.

SPAKOW

J. BLUMER

(Continuarea în pagina II-a)

Cum a bătut căpitanul Pantazi recordul mondial cu hidroavionul

Impresii din timpul celor 12 ore de sbor.

Ziua de 2 Octombrie a adus aviaţiei noastre un nou titlu de glorie: isprava perseverentului căpitan aviator, Mihail Pantazi, Recordul internaţional de durată în hidroavion uşor (500 kg.), fost în posesia Franţei, încă din 1930, când regretatul Lalouette a sburat necontenit 11 ore şi 6 minute, a trecut în patrimoniul nostru, datorită curajului şi tenacităţei, fără pereche a profesorului şcoalei civile de aviaţie A. R. P. A. Căpitanul Pantazi a rămas în aer, timp de 12 ore şi 2 minute şi, dacă întunericul nu intervenea, el ar fi depăşit, cu siguranţă, şi timpul realizat.

Căp. PANTAZI

Eri dimineaţă, într'un grup de ofiţeri am găsit la aerodrom pe căpitanul Pantazi. Ca şi când nimic nu s'ar fi întâmplat eroul aerului îşi vede liniştit de treabă şi, cu modestia care îl caracterizează, împarte sfaturi şi directive, elevilor din şcoala pe care o conduce de trei ani.

— Ce impresii aveţi după zbor?

«Observ, începe căpitanul Pantazi, mă ataci prin surprindere şi ai intenţia să culegi amănunte asupra recordului intrat în posesia României. Ei bine, iată câte ceva în legătură cu sborul de Duminecă.

«Am pilotat un aparat Messerchmitt, construit în ţară, de către fabrica I. C. A. R. şi înzestrat cu motor Siemens de 100 H. P. Ţin să spun că avionul a fost construit în întregime în ţară şi că el a fost efectuat sub îngrijirea inginerului Mihail Racoviţă, pentru care am o deosebită admiraţie, prin faptul că a reuşit să dea la iveală un aparat cu adevărat admirabil. Transformările necesare raidului au fost făcute tot sub ochiul acestui priceput inginer, astfel că în momentul când am urcat în carlingă spre a porni la locul decolării, eram sigur că, din punct de vedere al aparatului, reuşita este sigură. Aparatul suferise mici modificări. In carlinga pasagerului se demontaseră comenzile şi se amenajaseră rezervoare cari au înghiţit peste 200 litri de benzină. Aveam pe bord în total 280 litri esenţă şi 12 litri ulei.

— Cum v'aţi comportat înainte de realizarea recordului?

«S'o iau dela început. Am decolat la Bucureşti având roate la train-ul de aterisaj. Am coborât pe plaja de la Mamaia, şi de Vineri până Duminică s'au făcut ultimele preparative, inclusiv montarea flotoarelor. Am avut un concurs nepreţuit din partea hidroaviaţiei, d. comandor Negru şi d. locotenent Borcescu punându-mi la dispoziţie, cu o gentileţe deosebită, tot ceiace îmi făcea trebuinţă: oameni şi unelte. Datorită acestui ajutor neprecupeţit, Duminecă dimineaţa, hidroavionul meu, primul meu hidroavion — este cazul să vă spun că nu mai sburasem niciodată pe un aparat construit pentru amerizare — se găsea gata să înceapă atacul recordului pe care îl ţinteam.

«Am decolat la ora 6 şi 35, pe lacul Sudghiol şi câteva minute mai

(Continuarea în pagina 6-a)

O declaraţie a preşedintelui F. R. F. A.-ului

Infrângerea de Duminică şi nevoile footballului român

Subiectul la ordinea zilei: eşecul suferit de echipa României, domină discuţiile din toate cercurile. D. dr. Aurel Leucuţia, preşedintele Rombolului, s'a abţinut întotdeauna de la comentarea publică a diferitelor situaţii.

Astăzi distinsul sportiv crede că evenimentele sunt prea importante şi s'a decis să părăsească rezerva ce şi-a impus-o, rugându-ne să dăm publicităţei următoarea declaraţie.

D. dr. Leucuţia examinează cu toată greutatea, situaţia actuală şi trage adevăratele concluzii de pe urma recentelor evenimente.

*

«Incontestabil că sportul românesc este sub nivelul sportului din ţările faţă de cari suntem la acelaş grad de civilizaţie. Motivele sunt cunoscute; lipsa complectă de concurs a Statului. Suntem poate singura ţară care nu are în buget nici o centimă pentru educaţia fizică a cetăţenilor. Tot ce s'a făcut până în prezent se datoreşte iniţiativei particulare.

«N'am avut concursul nimănui. Publicul spectator ne-a acoperit până în prezent strictul necesar, dar criza ne ameninţă însă cu privarea celor mai însemnate mijloace de existenţă.

CLUBURILE SE ANEMIAZA

„In provincie încasările au scăzut enorm. Incasările au diminuat foarte mult şi de aci regresul vieţii de club şi a sportului naţional.

„Este profund nedrept deci să se pună pe seama conducerii sportive de orice ramură, scăderile cari se înregistrează din cauze extra sportive".

O ECHIPA ROMANEASCA DE SANGE

„Ideia care s'a lansat pentru formarea unei echipe româneşti de sânge nu poate fi interpretată ca o greşală a federaţiei pentru ceeace s'a făcut până acum.

„Principial noi suntem o instituţie technică şi fiind vorba de sport nu putem face nici o deosebire între footbalişti, fiii acestei ţări, independent de origină".

DEMORALIZAREA ECHIPEI

„Dar, ceeace a fost profund nedrept şi a demoralizat echipa noastră, au fost acuzaţiile cari au adus neîncrederea în jucători. De ce această neîncredere? Tot aceşti jucători buni în faţa atâtor alte echipe, de ce n'ar fi fost buni şi în faţa polonezilor?".

O ECHIPA PERMANENTA

„Dacă am fi avut mijloace, de mult era realitate proectul meu al înfăptuirii unei echipe permanente care să fie stabilită la Bucureşti. In felul acesta am exercita controlul technic necesar, iar publicul cunoscând-o i-ar fi mult mai prietenos..."

CAZUL ŢINŢER

„S'a aruncat pe spinarea unui jucător o acuzaţie gravă. Nimeni nu s'a grăbit să dovedească, să facă o plângere, ca vinovatul să-şi primească sancţiunea. Totul se reduce deci la o acuzaţie gratuită, care a creiat acestui jucător o situaţie imposibilă şi a contribuit la enorma scădere a moralului echipei".

SOLUŢII

„Apreciez situaţia cu tot calmul. Orice încercare de alarmism nu va prinde. Vom continua să lucrăm şi atunci când vom avea concursul marilor protectori, desigur că misiunea noastră va fi uşurată.

„Deocamdată echipa României nu va mai juca la Bucureşti, până când nu vom avea stadionul nostru".